

man ikke skulde komme til en Indkomst- og Formuebestatning; den vilde ramme saa særdeles haardt. Men dersom det ærede Medlem vilde flytte sine Bøjler over paa de mange tusinde Fædborgere i Samfundet, som nu gennem den indirekte Bestatning — Krigstoldskatten indbefattet — rammes meget for haardt, turde det være, at hans Omhu faldt paa et mere rigtigt Sted.

Jagd: Min Bemærkning skal blive meget kort. Da den ærede sidste Taler har opfordret sine Meningsfæller til at søge efter i Rigsdagstidenden, hvorledes jeg havde udtalt mig, da jeg var i Flertal, vil jeg raade ham til, at han skal gjøre sig den Uleilighed at søge det op for dem, thi ellers ville de vistnok have lidt vanskeligt ved at finde mine Udtalelser, da det ikke er mig bekendt, hvor-naar jeg var i Flertal. Og endnu vanskeligere skal han finde Udtalelser dengang, der komme i Strid med, hvad jeg nu har udtalt. Det hører til disse Fantasier, som ofte anvendes mod Modstandere, at man sigter dem for i Fortiden at være komne med Udtalelser, som man slet ikke ved nogenformelst Bæst med. Med Hensyn til den sidste Ytring af det ærede Medlem forudsætter jeg, at det ærede Medlem for Hjerteminde (N. Andersen) ikke oftere tager Ordet, og da jeg til en vis Grad deler hans Anskuelse (En Stemme: Til en vis Grad?) — ja, til en vis Grad deler jeg den Anskuelse, han udtalte; jeg er maaske endnu større Modstander af Indkomstskatten, end han er — skal jeg derfor gjøre opmærksom paa, at hverken jeg, eller jeg tror han eller de fleste principmæssige Modstandere af Indkomstskatten, ere Modstandere deraf for derved at fjerne de Rige eller Formuende for Skatten. Men jeg vil bede Flertallet gjøre sig bekendt med Indkomstskattens Skjæbne allevegne, hvor den har været forsøgt, og hvor man har en grundigere Erfaring end her, og det vil da se, at man intet Sted har fundet, at man gennem Indkomstskatten kunde løse den Op-gave, som Flertallet paastaar at kunne løse, og jeg siger, at det er en fuldstændig Illusion at tro, at det kan gøres. Man har i England, hvor man indførte Indkomstskatten i Slutningen af forrige Aarhundrede, og hvor man gjorde sig de mest glimrende Forventninger om Indkomstskatten som regulerende Middel med Hensyn til hele Skattevesenet, ikke kunnet bringe det videre end til at bruge den som Suppleringsstat, fordi man ikke har været i Stand til at ramme det, som man gennem Indkomstskatten vilde ramme. Det er efter min Formening ikke loyalt, naar i et Spørgsmaal, hvorom Erfaringen viser, at der med fuld Fyde kan være grundforskjellige Meninger om det Hensigtsmæssigste, de, der have en anden Mening end Flertallet, blive stemplede som dem, der ville trykke de Fattige og begunstige de Rige. Det er efter min Mening ikke loyalt.

Kruse: Jeg ønsker at notere, at det ærede Medlem for Hjerteminde (N. Andersen) lod mit Spørgsmaal, da jeg før offentlig her i Thinget fremsatte det, ubesvaret. Jeg fremsatte mit Spørgsmaal tydelig og klart: Hvor langt vedkommende Modstandere saa være komne, naar de havde gjort en vis Theori i Handling? Det ærede Medlem lod Spørgsmaalet ubesvaret; jeg vil blot notere dette.

N. Andersen: Jeg havde bestemt tænkt at give det ærede Medlem Svar, men jeg oversaa det, og det, jeg havde tænkt at svare, var, at, naar han talte om min Sag, saa vil jeg sige ham, at jeg personlig har ingen Sag, her taler jeg om Fædrelandets Sag.

Ordføreren (Berg): Ja, jeg vil ikke tvivle om, at det ærede Medlem taler Fædrelandets Sag, men jeg vil dog efter den Anskuelse, jeg har om at tjene Fædrelandet, beklage Fædrelandet den Dag, da der ikke er anden Maade at forsvare Fædrelandets Sag paa end den, paa hvilken det ærede Medlem nu har søgt at forsvare det. Enhver kan have sin forskjellige Anskuelse om denne Sag. — Det ærede Medlem for Christ Amt's 2den Valgkreds (Jagd) talte om at det, at trykke den Formuende, men derimod at tage Byrden fra de Fattige, var uvigtigt, (Modsigelse) ja, i lignende Retning var det. Dette giver mig Anledning til at sige om den Finantslov, her vedtages, at de Herrer kunne gaa den igennem Paragraf for Paragraf. De ville da finde, at den kun med næsten sjældne og med meget smaa Beløb bærer Vidnesbyrd om, at dette Thing særlig skulde varetage den almindelige Mand's Interesser, kun paa enkelte Steder har man nogle smaa Beløb tilovers for Formaal, der nærmest vedrøre den menige, den almindelige Mand, men Intet tilovers for at lindre hist og her sociale Ulemper eller Ulykker, hvorimod man har mange og store Beløb tilovers til Gavn ikke blot for fædrelandske Institutioner i Almindelighed, men ogsaa for dem, der som Regel staa som Folkethingets Modstandere i politisk Henseende. Ligesom vor Statteordning er anlagt kun kontra det, som det ærede Medlem klagede over, saaledes er ogsaa Finantsloven i sin væsentlige Bygning anlagt kun kontra dette. Jeg siger dette med en Undskyldning for Folkethingets Vedkommende, for at det er sket, en Undskyldning, der navnlig maa søges i den nuværende politiske Stilling, der har medført, at Folkethinget har maattet stille sig mere passivt, end det ellers vilde have gjort; men jeg haaber, at der kommer en Tid, hvor Finantsloven skal bære et tydeligere Præg af vor Kjærlighed til de Uformuende og til Menigmands Oplysning, end denne Finantslov gjør. Naar der er talt om, hvad Flertallet har ment, hvilken Betydning det har, og hvilken Betydning